

ԶԻՆՒՈՐԻ ԵՐԳԵՐԻՑ

ԱՐՇԱԿ ԱԹԱՅԵԱՆԻ

ՀՐԱԺԵԶՏ

Մի լար, մաշրիկ-ջան, քո թշառ որդին
Կարօտ չէ լացի—նա շատ է լացել.
Մի լար, քոյրիկ-ջան, եղբայրդ անգին
Այդ արցունքներով շատ է տառապել:

Եւ դժւ, իմ մանկիկ—եղբայր սիրական,
Դժւ ինչ հասկացար, որ սիրտդ փղձկաց.
Մի/թէ քեզ եւս միտքը սոսկական
Պաշարել է վաղ, զեռ կեանք չը տեսած...

Ա՛խ, չը կարծէք թէ ընդմիշտ հեռացայ
Ձեր քնքոյշ սրտից, կաթոգին սիրուց.
Ա՛խ, չը կարծէք թէ արդէն մոռացայ
Ձեզ, դադարեցի ես ձեզ սիրելուց...

Այստեղ՝ երազում ձեզ ամենայն ժամ
Կ'երեւամ վհատ, արցունքն աչքերիս,
Այնտեղ՝ երազում ձեզ համար կը լամ
Եւ ձեզ կ'ուղարկեմ տարաբախտ հողիս:

1898 թ. դեկտ. 21.

Խառաւ-իւրոր: